Rok 1914.

# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 15. stycznia 1914.



### 4.

### Rozporządzenie Ministerstw sprawiedliwości, skarbu i handlu w porozumieniu z Najwyższą Izbą obrachunkową z dnia 11. stycznia 1914

**o zmianach w odbieraniu i nadawaniu sądowych posyłek pocztowych.**

Począwszy od dnia 1. lutego 1914 należy zamiast pocztowej książki oddawczej sądów i prokuratoryi państwa (§ 63. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112, § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 114, i § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 271) i dziennika uwiadomień cywilno-sądowych urzędów depozytowych i urzędów podatkowych (§ 14., ustęp 4., § 15., ustęp 2., i § 16., ustęp 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55, i § 2., ustęp 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 271) utrzymywać pocztową książkę odbiorczą według dołączonego wzoru.

Wymienione w dalszym ciągu rozporządzenia zmienia się, z mocą obowiązującą począwszy od tego dnia, w sposób następujący:

1. § 63. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112 (instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi) winien opiewać:

Posyłki pocztowe, adresowane do sądu, nadeszłe do sądu recepisy zwrotne oraz zwrócone posyłki sądowe mają odbierać na poczcie zaufani słudzy sądowi, według ilości i czasu nadejścia poczt, w danym razie kilka razy na dzień. Odbiór następuje zapomocą pocztowej książki odbiorczej według formularza 6.; książkę tę przechowuje urzędnik biura podawczego i wydaje ją słudze sądowemu, któremu naczelnik sądu poruczył odbiór, tylko wtedy, gdy sługa ten idzie na pocztę. Urząd pocztowy winien wpisywać do tej książki odbiorczej ilość sztuk posyłek, oddanych każdorazowo słudze, osobno według ich rodzajów. Listów zwyczajnych, na których nie ciążą należytości pocztowe, i recepisów zwrotnych nie potrzeba wpisywać.

Sługa sądowy, któremu poruczono odbiór, uchodzi wobec urzędu pocztowego na podstawie pocztowej książki odbiorczej, bez której okazania nie można wydawać posyłek, za upoważnionego do odbierania posyłek, wymienionych w przedziałkach 2. do 5. (listów poleconych, listów za zwyczajną opłatą, na których ciążą należytości pocztowe, oraz paczek bez wymienionej wartości), oraz listów zwyczajnych, wolnych od opłaty i opłaconych, tudzież recepisów zwrotnych, jakoteż do podpisywania kwitów oddawczych na posyłki polecone i pocztowych adresów przesyłkowych na paczki bez wymienionej wartości.

Nie można odmówić przyjęcia posyłki pocztowej z tego powodu, że nie jest opłacona albo że nie jest dostatecznie opłacona. Co do nieopłaconych posyłek pocztowych władz zagranicznych zachowują moc obowiązującą wydane w tym przedmiocie zarządzenia; w innych przypadkach winien sąd wymienić urzędowi pocztowemu osobę wysyłającego i przesłać mu w krótkiej drodze przy najbliższem lub przy następującem po niem z kolei udaniu się na pocztę kopertę listu w celu ściągnięcia opłaty pocztowej od wysyłającego.

Sługa sądowy, któremu wydaje się książkę odbiorczą, winien osobiście odbierać posyłki z urzędu pocztowego i wręczać je bezzwłocznie urzędnikowi biura podawczego, zaś recepisy zwrotne i odsyłane z powrotem posyłki oddawać do oddziału doręczeń i egzekucyi (oddział doręczeń, urzędnik doręczeń).

2. § 14., ustęp 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55, ma opiewać:

Odbiór odbywa się zapomocą pocztowej książki odbiorczej (§ 63. instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi), pozostającej w przechowaniu urzędu podatkowego a wydawanej słudze, któremu naczelnik urzędu poruczył odbiór, zawsze tylko wtedy, gdy sługa ten idzie po pocztę. Urząd pocztowy winien wpisywać do tej książki odbiorczej ilość sztuk zawiadomień, oddanych za każdym razem słudze, a to osobno według rodzajów. Sługa, któremu wydaje się książkę odbiorczą, uchodzi wobec urzędu pocztowego za uprawnionego na podstawie książki odbiorczej, bez której okazania nie wolno wydać żadnego zawiadomienia, do odbierania zawiadomień oraz potwierdzania swym podpisem ich odbioru w książce doręczeń uwiadomień (kwicie oddawczym), utrzymywanej przez urząd pocztowy. Sługa, któremu poruczono odbiór, winien osobiście odbierać zawiadomienia oraz oddawać je bezzwłocznie po powrocie z urzędu pocztowego urzędnikom kasowym, którym poruczono prowadzenie czynności urzędu depozytowego. Urzędnicy ci odbierają zawiadomienia, porównują je z zapiskami w pocztowej książce odbiorczej i po stwierdzeniu zgodności potwierdzają odbiór w ostatniej przedziałce książki odbiorczej, wyciskając pieczęć urzędową.

3. § 15., ustęp 2. tegoż rozporządzenia ministeryalnego ma opiewać:

Odbiór awizowanych posyłek wartościowych z poczty odbywa się za pośrednictwem delegata urzędu podatkowego (sługi lub urzędnika), którego ma wyznaczyć naczelnik urzędu. Jeżeli przeznaczone do odbioru posyłki wartościowe przedstawiają wartość więcej niż 5000 K, należy poruczyć odbiór urzędnikowi, któremu ma towarzyszyć sługa urzędu podatkowego. Delegat ten ma wydać urzędowi pocztowemu adresy przesyłkowe, poświadczenia uwiadomienia i oddania, podpisane przez obu urzędników kasowych, którym poruczono czynności urzędu depozytowego, według przepisu § 13., ustęp 2., zaś przed odbiorem awizowanych posyłek wartościowych ma zbadać je w obecności urzędnika pocztowego według przepisu § 13., ustęp 1., i o ileby miał do podniesienia jaki zarzut, winien, odbierając zawiadomienie, zażądać wdrożenia urzędowego postępowania pocztowego, a także donieść o tem natychmiast naczelnikowi sądu.

4. § 16., ustęp 1., tegoż rozporządzenia ministeryalnego ma opiewać:

Przed przyjęciem posyłek wartościowych w przechowanie urzędu depozytowego, winni obaj urzędnicy kasowi, którym poruczono czynności urzędu depozytowego, upewnić się co do zgodności posyłek, przyniesionych z poczty, z zapiskami w pocztowej książce odbiorczej i zbadać, czy zawartość posyłek jest odpowiednia.

5. § 4., ustęp 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 104, i § 41., ustęp 2. rozporządzeń ministeryalnych z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 105, i z dnia 8. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 75, mają opiewać:

Odbiór posyłek wartościowych z poczty odbywa się za pośrednictwem delegata cywilno-sądowego urzędu depozytowego (sługi lub urzędnika), którego winien wyznaczyć naczelnik urzędu. Jeżeli przeznaczone do odbioru posyłki wartościowe przedstawiają wartość więcej jak 5000 K, wówczas należy poruczyć odbiór ich urzędnikowi, któremu towarzyszyć ma sługa urzędu depozytowego.

6. W § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 19. grudnia 1907, Dz. u. p. Nr. 271, ma ustęp 3. i pierwsze zdanie ustępu 4. opiewać:

Sługa sądowy (§ 63. instrukcyi dla sądów pierwszej i drugiej instancyi), któremu poruczono odbiór, winien odbierać zawiadomienia (adresy przesyłkowe, awiza i kwity oddawcze), tudzież przekazy pocztowe i przekazy zapłaty zapomocą pocztowej książki odbiorczej (przedziałka 12. do 15.) i oddawać je urzędnikowi, uprawnionemu do kwitowania posyłek (§ 68. instrukcyi), do podpisania.

Na podstawie podpisanych zawiadomień i przekazów odbiera paczki i posyłki wartościowe, tudzież podejmowane przez sąd na podstawie przekazów pocztowych i przekazów zapłaty kwoty pieniężne aż do wysokości 5000 K wyznaczony przez naczelnika sądu delegat sądu (sługa lub urzędnik kancelaryjny), zaś posyłki wartościowe i kwoty pieniężne większej wartości urzędnik kancelaryjny, któremu towarzyszyć ma sługa sądowy.

7. § 2., ustęp 2., tegoż rozporządzenia ministeryalnego winien opiewać:

Zawiadomienia należy odbierać za pośrednictwem sługi urzędu depozytowego lub urzędu podatkowego. Przytem postępować należy po myśli § 14., ustęp 4. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55.

8. W § 352. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. 112 (instrukcya dla sądów pierwszej i drugiej instancyi), w § 47. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 16. listopada 1850, Dz. u. p. Nr. 448, i w § 30. rozporządzeń ministeryalnych z dnia 28. lipca 1856, Dz. u. p. Nr. 137, i z dnia 26. lutego 1875, Dz. u. p. Nr. 18, należy dodać jako ustęp ostatni:

Wpłacanie gotówki w urzędzie pocztowym i nadawanie posyłek pieniężnych i wartościowych na pocztę należy poruczać słudze lub urzędnikowi, który dokonuje odbioru takich posyłek z urzędu pocztowego. Jeżeli wpłacane gotówką kwoty i nadawane posyłki pieniężne i wartościowe przenoszą razem przy jednem pójściu na pocztę wartość 5000 K, wówczas winien wpłacić te kwoty i nadać posyłki urzędnik w towarzystwie sługi.

9. § 27., ustęp 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 104, i § 81., ustęp 2. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 105, i z dnia 8. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 75, mają opiewać:

Jeżeli wpłacana gotówką w urzędzie pocztowym (składnicy) kwota i wartość nadawanych na pocztę posyłek przewyższa 5000 K, wówczas należy nadanie poruczyć urzędnikowi depozytowego urzędu, któremu towarzyszyć ma sługa tegoż urzędu.

10. § 68., ustęp 6. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5. maja 1897, Dz. u. p. Nr. 112, § 27. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. marca 1898, Dz. u. p. Nr. 55, § 15. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 104, oraz § 52. rozporządzeń ministeryalnych z dnia 1. maja 1903, Dz. u. p. Nr. 105, i z dnia 8. maja 1905, Dz. u. p. Nr. 75, mają odpaść.

**Hochenburger** włr. **Schuster** włr.

**Engel** włr.

Strona 1.

# Książka odbiorcza

dla ................................................................................................

................................................................................................

**Okaziciel niniejszej**

Grupa I.:

odbierać nadchodzące posyłki pocztowe a mianowicie:

*a)* posyłki listowe polecone (wolne od opłaty i opłacone),

*b)* paczki bez wymienionej wartości,

*c)* * paczki z wymienioną wartością — bez względu na wysokość wymienionej wartości — aż do ......... K wartości,

*d)* * listy pieniężne — bez względu na wysokość wymienionej wartości — aż do ........ K wartości,

*e)* * przekazy pocztowe } wraz z kwotami pieniężnemi,
*f)* * przekazy zapłaty }

i podpisywać ważnie pod względem prawnym odnośne dokumenty oddawcze.

Pieczęć urzędu pocztowego.

.........................................

dnia .........../.......... 19..

Podpis naczelnika urzędu pocztowego.

Instruk. Nr. 6. (Pocztowa książka odbiorcza, § 63. instruk.).

*) Niepotrzebne wiersze drukowanego formularza należy przekreślić.

Strona 2.

**książki ma prawo:**

Grupa II.:

odbierać dokumenty oddawcze (awiza), a mianowicie:

*a)* * kwity oddawcze na posyłki listowe polecone (wolne od opłaty i opłacone),

*b)* * pocztowe adresy przesyłkowe na paczki bez wymienionej wartości,

*c)* pocztowe adresy przesyłkowe na paczki z wymienioną wartością,

*d)* kwity oddawcze na listy pieniężne,

*e)* przekazy pocztowe } bez kwot pieniężnych.
*f)* przekazy zapłaty }

Pieczęć władzy odbierającej.

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .

dnia . . . . . . . . . ./. . . . . . . . . . 19. .

Podpis naczelnika władzy odbierającej.

Strona 3.

| 1 | 2 | 3 | 4 | | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Pieczęć urzędu pocztowego | Grupa I. (posyłki) | | | | | | | | |
| | Listy polecone | Zwyczajne listy za opłatą | | | Paczki | | Listy pieniężne | Pocztowe | Płatnicze |
| | | ilość sztuk | opłata | | bez wymienionej wartości | z wymienioną wartością | | przekazy z kwotą pieniężną | |
| | | | K | h | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | |

Strona 4.

| 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 | 16 |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Grupa II. (awiza) | | | | | | |
| Listy polecone | Paczki z wymienioną wartością | Paczki bez wymienionej wartości | Listy pieniężne | Pocztowe przekazy bez kwot pieniężnych | Płatnicze przekazy bez kwot pieniężnych | Uwaga |
| | | | | | | |

# Dziennik ustaw państwa

dla

## królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1914. w języku

**niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słoweńskim.**

Prenumerata na cały **rocznik 1914** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzedniem złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uiścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

---

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

| Rocznik | K | h | Rocznik | K | h | Rocznik | K | h |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1849 za . . . | 4 | 20 | 1871 za . . . | 4 | — | 1893 za . . . | 6 | — |
| 1850 | 10 | 50 | 1872 | 6 | 40 | 1894 | 6 | — |
| 1851 | 2 | 60 | 1873 | 6 | 60 | 1895 | 7 | — |
| 1852 | 5 | 20 | 1874 | 4 | 60 | 1896 | 7 | — |
| 1853 | 6 | 30 | 1875 | 4 | — | 1897 | 15 | — |
| 1854 | 8 | 40 | 1876 | 3 | — | 1898 | 6 | — |
| 1855 | 4 | 70 | 1877 | 2 | — | 1899 | 10 | — |
| 1856 | 4 | 90 | 1878 | 4 | 60 | 1900 | 7 | — |
| 1857 | 5 | 70 | 1879 | 4 | 60 | 1901 | 6 | — |
| 1858 | 4 | 80 | 1880 | 4 | 40 | 1902 | 7 | 50 |
| 1859 | 4 | — | 1881 | 4 | 40 | 1903 | 9 | — |
| 1860 | 3 | 40 | 1882 | 6 | — | 1904 | 5 | — |
| 1861 | 3 | — | 1883 | 5 | — | 1905 | 6 | — |
| 1862 | 2 | 80 | 1884 | 5 | — | 1906 | 12 | — |
| 1863 | 2 | 80 | 1885 | 3 | 60 | 1907 | 13 | — |
| 1864 | 2 | 80 | 1886 | 4 | 60 | 1908 | 9 | — |
| 1865 | 4 | — | 1887 | 5 | — | 1909 | 8 | 50 |
| 1866 | 4 | 40 | 1888 | 8 | 40 | 1910 | 8 | 40 |
| 1867 | 4 | — | 1889 | 6 | — | 1911 | 7 | — |
| 1868 | 4 | — | 1890 | 5 | 40 | 1912 | 12 | 50 |
| 1869 | 6 | — | 1891 | 6 | — | 1913 | 9 | 50 |
| 1870 | 2 | 80 | 1892 | 10 | — | | | |

Pojedyncze roczniki **wydań w innych siedmiu językach** od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

---

***Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.***

**NB.** Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które **zaginęły** lub doszły **w stanie wadliwym,** należy reklamować najpóźniej **w przeciągu czterech tygodni** po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej **w przeciągu sześciu tygodni** po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko **za opłatą ceny handlowej** (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h).

---

Ponieważ **wszystkie roczniki wydania niemieckiego** począwszy **od roku 1849.** i **wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach** począwszy **od roku 1870. są całkowicie uzupełnione,** przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., **nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część** wszystkich tych roczników po cenie handlowej (1/4 arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.